

ЗВЕРНЕННЯ
Священного Синоду Української Православної Церкви
у зв'язку з поширенням коронавірусу COVID-19

Возлюблені у Христі браття і сестри!

У час несподіваних випробувань, що пов'язані з загрозою епідемії нового інфекційного захворювання, Церква звертається до своєї пастви вічноживими словами Господа нашого Ісуса Христа: «Не бійся, тільки віруй!» (Мк. 5:36). Віра в Бога відрізняє християнина з-поміж інших членів суспільства. Разом з тим, віра проявляє себе саме тоді, коли життєві проблеми і загрози ставлять людину перед фактом, коли потрібно протягнути руку на зустріч Христу, як зробив це потопаючий у морських хвилях святий апостол Петро.

Для людини природньо прагнути бути здоровою, адже саме такою її створив Бог для блаженного життя. Зі Святого Євангелія ми дізнаємося, що Господь зцілив багатьох людей, подарувавши їм фізичне здоров'я. Однак, таке здоров'я не було остаточною метою цих зцілень. Найголовніше — через прийняття дару зцілення, увірувати в Того, Хто є Джерелом життя. Саме тому фізичні недуги, що несуть загрозу смерті, не є наслідком випадкового збігу обставин. Святий апостол Яків пояснює їх причину так: «Вчинений гріх породжує смерть» (Як. 1:15). Тож, хвилюючись як не захворіти від коронавірусної інфекції, суспільство має усвідомити духовні першопричини всього, що трапилось. Бог закликає викорінювати смертоносний гріх, що руйнує людське життя, покаанням. Особливо тепер, у дні Святої Чотиридесятниці, Православна Церква пропонує все необхідне для принесення достойного плоду покаання, котрий завжди був приємною жертвою в очах Господніх, що відвертала від людства кару Божу.

Сьогодні, перед обличчям інфекційної загрози, християнам слід уникати паніки, бо вона є проявом маловір'я. Натомість, постом і молитвою належить просити у Бога прощення своїх гріхів. За історичним прикладом нашої Церкви, її пастирі нехай ревно підносять свої молитви, нелісно звершуючи в храмах всі належні богослужіння та водосвятні молебні за здоров'я і подолання інфекції з церковним дзвоном та окропленням міст і сіл святою водою. Відповідно до церковної практики в усіх храмах та монастирях під час оголошеного державою карантину належить щодня вдаряти в церковні дзвони, а на святій Літургії підносити особливу молитву та прохання на ектенії. Завдяки таким щирим церковними молитвам Господь неодноразово посилав Свою благодатну допомогу та припиняв смертоносні епідемії в історії нашого народу. Віримо, що і нинішня епідемія спільними посиленними молитвами та трудами буде подолана.

Церква закликає своїх вірних не ігнорувати загальноприйнятих норм гігієни і виконувати рекомендації лікарів. У разі появи ознак, схожих на інфекційне захворювання, слід лишатись вдома, а у випадку погіршення здоров'я — обов'язково звертатись до лікарів. Пастирська опіка хворих в домашніх умовах має надаватись з урахуванням медичних вимог. Настоятелям храмів і монастирів потрібно ретельно стежити, щоб шановані ікони, до яких прикладаються вірні, постійно протирались з дезінфікуючим розчином. Після прийняття вірними Святого Причастя, запивку належить подавати в одноразовому посуді. Також слід з особливою увагою стежити за чистотою храмових приміщень, частіше проводити провітрювання та вологе прибирання.

Беручи до уваги встановлені державою обмеження щодо кількості осіб, які можуть бути присутніми під час звершення богослужіння (станом на сьогодні це 10 осіб), вважається допустимим, у разі потреби, Таїнства Сповіді та Причастя проводити протягом всього дня. У такому разі храм повинен бути постійно відкритим, щоб віряни мали можливість відвідувати його невеликими групами. У разі якщо в храмі присутня більша кількість вірян, ніж це є допустимим, богослужіння може проводитись на церковному подвір'ї під відкритим небом. При цьому, присутні матимуть можливість розташовуватись на такій відстані один до одного, як це передбачено діючими санітарно-епідеміологічними нормами.

Проте, всі зовнішні застереження матимуть сенс лише тоді, коли ми усвідомимо, що воля Бога, Котрий сотворив небо і землю, море і все, що в них (див. Пс. 145:6) полягає в тому, щоб ніхто з віруючих у Нього не загинув, але мав Життя вічне (Ін. 3:16). Нехай надихають всіх нас слова Псалтирі: «Підведу очі мої догори, звідки прийде мені допомога; допомога моя від Господа, що створив небо і землю» (Пс. 120: 1-2). А за словами святого апостола Петра, покажімо у вірі нашої праведність, у праведності розсудливість, у розсудливості стриманість, у стриманості терпіння, у терпінні благочестя, у благочесті братолюбність, а в братолюбності любов (див. 2 Пет 1:5-7). Тож у вірі та любові, як істинні християни, зустрінемо всі попущені Богом випробування та зі щирою молитвою до нашої небесної Заступниці Пресвятої Богородиці і всіх Святих самі себе, і один одного, і все життя наше Христу Богу віддаймо!

18 березня 2020 року
м. Київ